

Redakteur - Besitzer
W. Jurukoff.

Varnaer Nachrichten

Varna, den
6 Mai 1916.

5 Cent

Г-ца Пенка Т. Докова
и
Г-нъ Лазаръ Розенщаннъ
Ванчани 30 Априлъ 1916 г. въ София.
Варна.

Културна Германия.

Въстниците на съглашението на послѣдъкъ пакъ започнаха да отричатъ значението на Германия за цивилизацията на човѣчеството и да я именуватъ варварска страна.

Побѣденото съглашение не съглежда високата култура на Германия, която му наниса съ поразителна планомерностъ послѣдователни поражения.

Въ една отъ императорскитѣ рѣчи, помѣстени въ книгата на Едмонъ Демуленъ — „Англосаксонската раса“, срѣщаме израза: „Младото поколѣние трѣбва да се подготви за борба за съществуване. Намъ ще ни трѣбва силно, разумно, свободно поколѣние... съ развитъ национализъмъ и патриотизъмъ“. Възползувана отъ прокламиранитѣ принципи на французката революция, първа Германия се заема съ културното си възвеличаване. Члена на французката академия Морисъ Баресъ съзира на всѣкъ дѣ „силната германска мисль“. Прѣзъ мирноврѣмения периодъ въ Германия минаха и отрицателнитѣ теории и всѣ възможнитѣ смѣли идеи на Волтера, Руссо, Хердера и др. Германия е страната и на найшироко развития социализъмъ. Въпрѣки това, Германия не се подпада на разрушителнитѣ идеи. Съ особенъ устрѣмъ въ Германия се разви философията, економията, поезията, химията, техниката, критиката, и др. Германия даде най-великитѣ писатели и поети като Шиллера, Гете. Тя е отечеството на гигантитѣ-мислители, философи и економисти; тя е страната на извѣснитѣ социалистически великани Карлъ Маркса и Енгелса. Въ Германия, пише въ „L'Europa Giovanе“, италианския писателъ Гулиелмо Ферреро, ще срѣщнете химика, който посвѣщава цѣлия си животъ, за да изучи само една група съединения; ботаника който е събиралъ въ продължения на 20 години флората на едно само мѣсто; архолога, който се е отдалъ всецѣло да обясни една само категория памятници; историка, който е потъналъ съ една продължителна дѣлностъ, равна на едно съществуване, въ критиката на единъ само епизодъ“. При това, нека се има прѣдъ видъ че германскитѣ учени, като развиваха науката, говорѣха, пишеха и пѣяха за германското величие.

Германскитѣ народъ, отличающъ се съ безподобния си мораль, широкъ национализъмъ, пламененъ патриотизъмъ, безукорна съвѣстностъ, чръзъмѣрна търпеливостъ, упоритостъ, организаторска способностъ и силенъ умъ, е далъ на Европа и цѣлото човѣчество наука, разнообразна култура и

силна индустрия. На злѣчнитѣ обвинения на Германия въ некултурностъ, знаменития френски писателъ и психологъ Роменъ Роланъ пише до видния германски драматургъ Герхартъ Хауптманъ: „Менъ е добръ извѣстно духовното и моралното величие на вашия мощенъ народъ. Знамъ какво дължа азъ на мислителитѣ на благородна Германия“.

Английски професори днесъ пишатъ за творческата мощъ на Германия въ областта на науката и изкуствата: „Не съществува ни най-малко съмнѣние, че германцитѣ сж единъ отъ най-великитѣ народи на свѣта, който присъединява у себе си интелектуалнитѣ и естетическитѣ дарби на древнитѣ гърци наедно съ практичния разсѣдъкъ на римлянитѣ. Неговиятъ приносъ къмъ общото съкровище на човѣшката цивилизация е твърдъ голѣмъ. Германцитѣ сж оставили слѣди отъ творчеството си въ всичкитѣ висши области на живота и на развитието на човѣшкия умъ“. Като засѣга философията, автора пише:

„Единствена Германия е била въ състояние да създаде една философия, която трѣбва да се нарѣче романтична. Метафизиката изисква такава търпеливо вдълбочаване и такава пълна самоувѣреностъ, щото въ нея германецъ не е могаль да бжде надминатъ“. Другъ английски професоръ пише: „Они англичани, които издирватъ истината, водими отъ чувство на самоуважение, трѣбва да се противопоставятъ на изкушението да намаляватъ това, което е доказано като велико — трудътъ на германскитѣ изобрѣтатели. Абсурдно е да се оскърбява една страна, която е дала на човѣчеството велики учени [като: Беринга, Болицмана, Бунсена, Канта, Клаузиуса, Дедекинда, Реймонда, Ерлиха, Фишера, Фреге, Гауса, Гегелбауера, Гете, Хекела, Хелмхолца, Херингга, Херцела, Хофмана, Хумолбта, Кеплера, Коха, Лейбница, Либица, Мюллера, Оствалда, Ритера, Вебера, Волфа, Рунда и др.“

Така отговарятъ на желтата преса добросъвѣстнитѣ мислители на съглашението. Тъ не само изтъкватъ чръзъмѣрно развитата култура на страната, но и подчеркнватъ значението ѝ за цивилизацията на човѣчеството. Мислители отъ Съглашението твърдятъ, че високата култура на Германия днесъ нанаса пораженията на Съглашението.

Германската култура създаде велики държавници, мощни националисти и патриоти. Военната мисль създаде военнитѣ капациети. Германския учител, моралистъ, поетъ, мис-

лител, политикъ съяха мораль самонадѣяностъ и национализъмъ, а не отрицание, съмнѣния и унииние. Въ късь периодъ германския народъ се прѣобърна въ мощна въоръжена нация. Развитата техника създаде нечуванитѣ сръдства за борба.

Германската култура и мораль създадоха безподобно-самоотвержения войникъ, когото дадоха най-сърѣмното оружие за борба.

Германската култура днесъ нанаса поражения слѣдъ поражения на численно-прѣвѣско-дѣлнитѣ си врагове.

Разни телеграми.

ВИЕНА, 3 май. Американската нота да австрийското правителство относно въоръжаването на търговскитѣ параходи за която нота много чуждестрани в-ци пишатъ не била още подадена официално но само съобщена.

ЛУГАНО 3 Май. Споредъ една телеграма отъ Атина, Венизелосъ е публикувалъ въ своя органъ една статия въ полза на минаването на сръбскитѣ войски прѣзъ грѣцка територия. Той е на мнение че грѣцкото правителство трѣбва да удовлетвори искането на Сърбия, така също да позволи на българитѣ да минаватъ прѣзъ грѣцка територия за да атакуватъ англо-френцитѣ въ Солунъ.

Споредъ него Гърция трѣбва да позволи на сърбитѣ да минаватъ прѣзъ нейната територия въз основа на Грѣко-сръбскитѣ съюзнически договори.

АМСТЕРДАМЪ, 3 май. Французкитѣ минопоставачъ „Стафетъ“ се е ударилъ при Гравелингенъ въ една мина и потъналъ.

МЮНХЕНЪ, 3 май В-къ „Денъ“ съобщава че бившиятъ руски командантъ на крѣпостта Ковно, генераль Григориевъ е билъ осѣденъ на тъмниченъ затворъ и изпратенъ въ Ярославъ.

БЕРЛИНЪ, 3 май, В-ка „Локаль Анцайгеръ“ се научва отъ Петроградъ че благодарение блѣскавата самозащита на толстоиститѣ обвинени въ голѣмиятъ процесъ който се разглежда тамъ, обвиненитѣ сж били лѣко осѣдени. Най главниятъ отъ подсѣдимитѣ на име Поповъ който се обвинява че е агитираль между войницитѣ да дезертиратъ, е билъ осѣденъ само на единъ мѣсець дисциплинаренъ затворъ. Много отъ подсѣдимитѣ сж били оправдани.

ЦЮРИХЪ 3 Май, Единъ грѣцки пасажерски параходъ прѣпълненъ въ гърци, бълганци отъ Египетъ, е пристигналъ въ Пирей. Патниците разправятъ че Съглашението прави голѣми усилия за да изпрати въ Марселия ония войски които вземаха участие въ сраженията при Дарданелитѣ и Египетъ. За таа мѣль сж били наети 150 транспортни параходи.

Der Aufstand in Irland.

Kopenhagen, den 4. Mai 1916.

Aus Irland kommen fortwährend Nachrichten über Kämpfe, Brände, Truppenlandungen, Raubbombenangriffen. Frauen und halbwüchsige Kinder nahmen an den Kämpfen teil. Die Feuerwehr versuchte vergebens der immer wieder neu entstehenden Brände Herr zu werden.

Haag, den 4. Mai 1916.

Die Londoner Zeitungen bringen jetzt geschlossene Schilderungen über den Aufstand, der angeblich uterdrückt sein soll. Der Aufstand hatte militärischen Charakter, die Aufständigen waren bewaffnet und viele trugen Uniformen. Erst wollten sie den Palast des Vizekönigs erobern, doch wurden die Pforten rechtzeitig geschlossen. In St. Stefen und Croydon gruben sich die Aufständischen ein und mussten durch Granatfeuer vertrieben werden. Ueber 700 Verhaftungen fanden statt. Bei den Strassenkämpfe wurden hunderte Unbeteiligte getötet und verwundet. Eine Abteilung Rekruten, die unbewaffnet von einer Uebung nach der Kaserne zurückkehrten, verloren viele Mannschaften.

Rotterdam, den 4. Mai 1916.

Londoner Blätter melden, dass auch in Killarney in Irland blutige Metzereien ausgebrochen seien und dass sich die Bewegung immer noch über das halbe Irland erstrecke.

Rotterdam, 4. Mai 1916.

Die „Times“ sagt über den irischen Aufstand, die Gerüchte, dass es zu einem Waffenstillstand gekommen sei, bedeuten nur, dass die Aufständischen eine Frist zur Uebergabe gestellt haben. Es gebe nichts gefährlicheres, als mit Rebellen zu unterhandeln. Auch hier muss dass Kabinett die Verantwortung tragen.

Die Aussichten eines Weltfriedens.

Die führende klerikale „Reichspost“ meldet: Aus massgebenden vatikanischen Kreisen erfahren wir, dass der Papst allen Staatsmännern, mit denen er in Verkehr treten konnte, seine aktuellen Friedensvorschläge unterbreitete. Wenn der Papst auch über das Gespräch mit Asquith naturgemäß volles Stillschweigen bewahrt hat, so erscheint es doch den informierten Persönlichkeiten als höchst unwahrscheinlich, dass Asquith dem Papst das Wort von einer nach seiner Ansicht noch fünfjährigen Fortdauer des Krieges ins Antlitz geschleudert habe. Viel mehr Wahrscheinlichkeit gewinnt die Auslegung, dass zwischen dem Papst und Asquith wenigstens einige Punkte der Kriegslage und Friedensfrage zur Aussprache gelangten, die eine Morgenröthe des Weltfriedens bedeuten könnten.

Zielbewusster denn je ist der Papst bemüht, seine Friedensvorschläge bei jenen Mächten zur Geltung zu bringen, mit denen er in

Rotterdam, den 4. Mai 1916.

Weitere Nachrichten von dem Dubliner Aufruhr besagen: Als ein Spielwarenladen geplündert wurde und das Gebäude mit Kindern gefüllt war, brach ein Brand aus. Viele Kinder sprangen aus den Fenstern, zehn wurden getötet, eine Anzahl verbrannte. Schreckliches erzählt man über die Mordtaten an unbewaffneten englischen Offizieren und Soldaten. Auch Frauen erschossen die Offiziere und Soldaten von rückwärts.

Amsterdam, den 4. Mai 1916.

Obwohl die englischen Meldungen den irischen Aufstand als beendet bezeichnen, ist Dublin noch immer von der ganzen Welt abgeschnitten. Eintritt ist nur mit Militärpass möglich. Briefe von und nach Dublin werden zurückgehalten. In der Stadt herrscht grosse Not. In Dublin sind furchtbare Verwüstungen, ganze Strassen sind eingestürzt.

Kopenhagen, 4. Mai 1916.

„Daily Mail“ schildert die Uebergabe der letzten irischen Stellung Stephensgreen, die von der Gräfin Markiewicz verteidigt war, nachdem die grüne Flagge Irlands gesenkt wurde. Die Gräfin an der Spitze der Besatzung überreichte dem englischen Offizier den Revolver, den sie vorher küsste. Die Gräfin war ganz in irischer Nationalfarbe, grün, gekleidet. Nach anderen Meldungen dauern die Kämpfe an verschiedenen Stellen in Galvay, Meath und Cork noch fort.

diplomatischen Verkehr steht. Das Briand den Klerus in Frankreich gegen Verleumdung in Schutz nahm, stellt nur den äusseren Ausdruck jener Fühlungsnahme der französischen Republik mit dem Vatikan dar, welche zwar kein bindendes Abkommen, aber doch eine Art von Verständigung erreichen möchte. Dass Italien die grosse Bussprozession in St. Peter, welche tatsächlich eine Friedenskundgebung war, und die unbedingt kriegsfeindliche Demonstrationen für den 1. Mai gestatten musste, zeigt, wie weit hier die Geisterkrise bereits vorgeschritten ist. Es ist daher nicht zu verwundern, dass die Schritte, die der Vatikan gegenwärtig für den Weltfrieden unternimmt, nicht allen als völlig aussichtslos und als ein blosses Bekehrnis idealer Friedensliebe erscheinen.

Flötenkopf, (Oberteil eines Musikinstrumentes) verloren gegangen. Der ehrliche Finder wird gebeten, dieselbe gegen Belohnung in der Druckerei dieser Zeitung abzugeben.

Печатница „Зора“ — Варна,

Deutsche offizielle Nachrichten.

(Durch die Funkentelegraphenstation in Franque.)

Westl. Kriegsschauplatz.

Berlin, den 4. Mai 1916.

Grosses Hauptquartier: Oberste Heeresleitung.

Nördlich von Dixmuiden brachen deutsche Abteilungen nach plötzlichem Feuerangriff in die belgische Linie ein und machten einige Dutzend Gefangene. In der Gegend von Four de Paris, in den Argonnen, machten unsere Patrouillen einen Vorstoss bis vor die zweite französische Linie und machten einige Gefangene.

Oberleutnant Freiherr von Althaus schoss im Luftkampf über dem Caillette-Walde sein 6. feindliches Flugzeug ab. Ebenso wurde ein französisches Flugzeug im Luftkampf südlich der Feste Thiaumont, zwei weitere durch unsere Abwehrgeschütze südlich der Höhe Tolou und beim Gehöft Thiaumont abgeschossen; ein fünftes wurde durch Maschinengewehrfeuer bei Hardaumont zum Absturz gebracht; der Führer des Letzteren ist tot, der Beobachter ist schwer verwundet.

Ganf, den 4. Mai 1916.

Ein Bericht über den Fall von Kut-el-Amara besagt, dass das Scheitern der britischen Entsatzversuche auch der Wirksamkeit der deutschen Genietruppen zuzuschreiben sei, die die Uferverhältnisse geschickt auszunützen verstanden.

Athen, den 4. Mai 1916.

Eine serbische Offiziersmission die den König Peter in Aidipsos aufsuchte um ihn von der Unmöglichkeit einer aktiven Teilnahme der serbischen Armee an den bevorstehenden Kämpfen in Mazedonien zu überzeugen ist nach Korfu zurückgekehrt. Die Moral der serbischen Truppen auf Korfu ist kläglich. Die Soldaten fürchten den Seetransport und erklären bei der ersten Gelegenheit zu desertieren.

Konstantinopel, den 4. Mai 1916.

General Townshend mit Gefolge wird von den Türken ehrenvoll behandelt, die Fähigkeiten des Generals und die Tapferkeit der Truppen werden anerkannt. Die Engländer hatten geglaubt, die eingeborenen Muhamedaner durch Geld gegen die Türkei bestechen zu können. Die hiesige Garnison hielt einen Fackelzug und Zapfenstreich ab. Der Präsident des deutschen Reichstags, Kämpff, und der der türkischen Kammer, Hadji Ali Bey, tauschten Depeschen aus.

Haag, den 4. Mai 1916.

Der Terrorismus der der englischen Regierung gegen die öffentliche Meinung geht aus privaten Meldungen der englischen Presse hervor. Der Chefredakteur der „Daily-News“

Gardiner, richtet in einem offenen Brief einen Angriff auf Lord Georges, weil er auf Asquiths Sturz hinarbeitet. Die „Morning Post“ erwähnte, undurchdringliche Ränke machen im Kabinett die Runde. „Morning Post“ wurde deshalb von den Behörden verboten.

Die Delegierten der Londoner Zeitungen wurden sodann zum Unterstaatssekretär berufen, wo ihnen mitgeteilt wurde, dass die Zeitungen nichts ohne Erlaubnis des Pressbüros veröffentlichen dürfen, dass die Berichte sämtlicher inländischen und ausländischen Korrespondenten vor der Veröffentlichung dem Pressbüro vorgelegt werden müssen, dass es den Journalisten verboten ist, sich zur Besprechung von Massnahmen der Zensur, oder irgendwelcher Behörden zu versammeln, ohne 24 Stunden vorher das Pressbüro zu benachrichtigen; dass es verboten, Briefe aus dem Feld zu veröffentlichen oder zu verkaufen, weil der Inhalt Deutschland bekannt werden könnte.

Einzelne Journalisten, die diese Vorschriften verletzen, wurden zu Gefängnisstrafen verurteilt und die Zeitungen gezwungen, sie zu entlassen. Die Londoner Journalisten hielten eine geheime Besprechung im Klub ab, ohne dass sie jedoch gegen den Terrorismus der Behörden aktiven Widerstand wagten.

Berlin, den 4. Mai 1916.

Auf dem Potsdamer Platz versuchte eine kleine Gruppe Demonstrationen vorzunehmen. Neun Personen wurden verhaftet, darunter der Abgeordnete Liebknecht, der nicht erkannt wurde, da er Zivilkleidung trug. Wenn Liebknecht erkannt worden wäre, wäre seine Verhaftung nach dem Gesetz zulässig, weil er bei Ausübung einer verbotenen Handlung in flagranti arretiert wurde.

Haag, den 4. Mai 1916.

Die französische Presse versucht die Kapitulation Townshends als „koloniale Schlappe ohne Bedeutung“ hinzustellen.

Journal des Debats wirft die interessante Frage auf, was aus den exponierten englischen Truppen, die Townshend helfen sollten, wird. Die englische und französische Presse versuchen selbstverständlich durch Abdruck der Meldungen der Pariser Korrespondenten vom Journal de Geneve und Gazette de Lausanne nachzuweisen, dass die gesamte neutrale Presse gleichfalls die Niederlage bei Kut-el-Amara für unbedeutend hält. Tatsächlich wird von vielen neutralen Zeitungen das Gegenteil gesagt, wie von Tidende Christiania, Danemark Telegraph, Handelsblatt, Berner Intelligenzblatt, Neue Zürcher Nachrichten.

== ПАЗЕТЕ СЕ ОТЪ ШПИОНИ ==

БУНТЪТЪ

въ Ирландия.

РОТЕРДАМЪ, 3 май. Лондонските в-ци съобщават че и въ градътъ Киларной, въ Ирландия ожесточена кървава схватка и че бунтагъ се е разширилъ в че почти въ половината Ирландия.

КОПЕНХАГЕНЪ, 3 май. Отъ Ирландия пристигатъ всъкително известия за все по нови бунтове, пожари и сражения. Жени и дъца взиматъ участие въ сраженията. Пожарникаритъ напразно се мъчатъ да потушаватъ избухналитъ пожари.

АМСТЕРДАМЪ, 3 май. Въпрѣки че английскитъ официални свѣдения съобщаватъ че бунтътъ въ Ирландия е потушенъ, градътъ Дублинъ е все още откъснатъ отъ свѣта. Възможно е да се влиза въ града само съ ирленно позволение. Писмата за и отъ Дублинъ се задръжатъ. Въ градътъ съществува голъма липса на хранителни припаси. Градътъ е почти разрушенъ.

ХАГА 3 Май. Лондонскитъ в-ци публикуватъ кратки описания за бунтътъ въ Ирландия който споредъ тѣхъ е билъ вече потушенъ.

Бунтътъ е ималъ военна характеръ. Всички бунтовници сж били съ форми и въоръжени. Отначало тѣ сж искали да заематъ двореца, на дворец-кралъ но вратитъ сж били наврѣме затворени. Въ Сенъ Стефано и Кроудонъ бунтовниците сж се окопали и едва съ ржичи гранати сж могли да ги отблъснатъ отъ тамъ. Властитъ сж арестували повече отъ 700 души. При сраженията по улицитъ сж били убити и ранени много участвающии. Едно отделение новобранци при връщането си отъ учение, безъ оружие е било нападнато отъ бунтовниците и изгубило много хора, чийто число цензурата не позволява да се публикува.

РОТЕРДАМЪ, 3 май. В-къ „Таймс“ пише за бунтовете въ Ирландия че както се говорило между бунтовниците и редовната войска е било сключено едно примирие. На това известие не се върва и се прѣполага че бунтовниците сж поискали единъ срокъ за да се прѣдадатъ. Лондонскитъ кръгове сж убѣдени че нѣма нищо по опасно отъ това да се прѣговаря съ революционеритъ и че за послѣдствията отъ събитията въ Ирландия кабинета ще бжде отговоренъ.

КОПЕНХАГЕНЪ, 3 май. В-къ „Дейли Майлз“ описва прѣдаването на послѣдната Ирландска позиция „Стефангринъ“ която е била отбранявана отъ графинята Маркевицъ. Тая позиция се е прѣдала слѣдъ като е било свалено зеленото Ирландско знаме. Графинята на чело на гарнизона, е цѣлвала своя револьверъ и слѣдъ това го е прѣдала на английския офицеринъ. Тя е била облечена въ зелениятъ ирландски народенъ цвѣтъ. Споредъ други свѣдения сраженията между редовната войска и бунтовниците ще продължаватъ на разни мѣста, като Галвай, Мъичъ и Коркъ.

ХАГА 3 Май. При пропадането на законопроекта за задължителната военна служба, Асквитъ бѣше рѣшенъ да подаде оставката си. Лоидъ Джоржъ се е отказалъ да образува единъ кабинетъ докато не се постигне единение и съгласие. При това условие Асквитъ е прелъзъ да остане още на власт.

Печатница „ЗОРА“ — Варна.

Германски свѣдения

Западенъ фронтъ.

БЕРЛИМЪ 3 май. Германска главна квартира.

Слѣдъ артилерийска подготовка наши войски навлѣзоха въ белгийскитъ линии съвърно отъ Анксмюйденъ и плѣниха нѣколко десетки войника.

Въ мѣстността Фуръ де Пари, въ аргонитъ наши авангарди навлѣзоха въ вторитъ французки линии и се върнаха съ плѣнници.

Поручикъ фонъ Алтхаусъ събори въ въздушенъ бой, надъ гората Кайетъ шестия неприятелски аеропланъ. Единъ другъ неприятелски аеропланъ е билъ съборенъ въ въздушенъ бой южно отъ форта Тиомонъ. Два сж били съборени отъ нашата артилерия южно отъ височината Тулу и чифлика Тиомонъ. Принудолъ е билъ отъ нашиятъ картечици, да слѣзе другъ единъ аеропланъ, при Хирдемонъ. Авиаторътъ е убитъ, а наблюдателътъ тѣжко раненъ.

БЕРЛИНЪ, 3 май. На площада „Потсдамъ“ една събрала се малка група се опита да направи една демонстрация.

Деветъ лица сж били арестувани, между тѣхъ е и депутатъ Либкнехтъ, който не е билъ познатъ отъ полицията, тѣй като е билъ въ цивилно облѣкло. И да е билъ познатъ отъ полицията депутатъ Либкнехтъ можеше да бжде арестуванъ тѣй като е билъ хванатъ на мѣстопръстѣленето при единъ законно забраненъ актъ.

ЦАРИГРАДЪ 3 Май. Пленениятъ английски генералъ Товнскенъ е третиранъ съ голѣми почести. Неговитъ способности както и храбростта на победениятъ му войски се признаватъ. Англичанитъ се надѣватъ да подкупятъ турското население съ пари противъ Турция.

Тукацинитъ гарнизонъ отпразнува надането на Кутъ ель-Амара, съ едно импозантно факелно шествие.

Прѣседателъ на Райхстага е разпратилъ поздравителни телеграми съ прѣзидентъ на турската камара Хаджи Али Бей, по тоя случай.

ЖЕНЕВА, 3 май. Официалнитъ съобщения за падането на Кутъ-Ель-Амара отдаватъ голѣмо значение на съдѣйствието на германскитъ пионери, които сж успѣли да използватъ добръ и наврѣме наводненито на рѣката.

РОТЕРДАМЪ, 3 май. Полученитъ известия за бунтътъ въ Дублинъ гласятъ че единъ магазинъ за играчки е билъ нападнатъ въ врѣмето когато е билъ прѣпълненъ съ дѣца. Зданието е било подпалено и дѣцата сж били принудени да скачатъ отъ прозорцитъ за да се спасятъ. Има 10 дѣца убити и голѣмо число сж изгорени. Получаватъ се потрѣсающии подробности за убийства на невѣроятни английски офицери. Имало е случай въ които даже жени сж сръляли върху офицери и войници.

ЖЕНЕВА 3 Априль. Французкитъ печатъ се мъчи да намали значението на капитулацията на генералъ Товнскендъ. „Журналъ де Деба“ задава интересниятъ въпросъ, — какво ще стане съ ония английски войски които отиваха на помощ на обсаденитъ, и сега се намиратъ въ опасностъ. Английскитъ и французки в-ци търсятъ да докажатъ че швейцарскитъ и неутралнитъ печатъ не отдава значение на падането на Кутъ-ель-Амара, като цитиратъ съобщенията на парижкитъ кореспонденти на „Журналъ де Женевъ“ и „Газетъ де Лозанъ“.

АТИНА, 3 май. Сръбската офицерска мисия която посѣти сръбскитъ кралъ Петръ въ Айдипсонъ за да го убѣди че сръбската армия не е въ състояние да вземе участие въ проектираната офанзива въ Мakedония, се завърна въ Корфу.

Моралътъ на сръбскитъ войски въ Корфу е много пониженъ. Войницитъ се много страхуватъ отъ пжтуването по море и заявяватъ открито че при първиятъ удобенъ случай ще дезертиратъ.

УПЪТВАНИЯ

30 ПЪТНИЦИТЪ 30 И ПРЪВЪ ГЕРМАНИЯ.

На пжтниците който отиватъ за Германия или пжтуватъ прѣвъ Германия се обръща още веднажъ вниманието върху слѣднитъ разпоредби по издаването на паспорти и визирането на такива, които въ собственитъ имъ интересъ сж длъжни да съблюдаютъ:

1) издаване на паспорти или визирането имъ се извършава само отъ консулството къмъ района на което спада мѣстожителството на просителя. Значи всички пжтници отъ окръжитъ Варна, Шуменъ и Бургавъ спадатъ къмъ района на Варненското Германско консулство и ще трѣбва да се отнесатъ по въпроса за визирането на паспортитъ си до Германското консулство въ гр. Варна, като се явятъ лично съ двѣ фотографии не лѣпени, еднообразни съ фотографията въ паспорта си. — Всички пжтници отъ другитъ окръжи въ България да се отнесатъ до Ипер. Германско Консулство въ ст. София.

2) Пжтници които не се снабдятъ съ визото отъ надеждното консулство (споредъ алинея 1) не могатъ по никакъвъ начинъ да разчитатъ че ще могатъ да се снабдятъ съ визо отъ друго консулство или отъ Паспортного Бюро въ Виена. Върху визото трѣбва да обрнатъ особено внимание пжтниците, който отиватъ за Швейцария и искатъ да пжтуватъ прѣвъ Германия.

3) Издаването на паспорти и визирането на такива споредъ издаденитъ наредби може да стане само, ако пжтуването се налага по необходима нужда. Пжтувания само за удоволствие безъ опредѣлена цѣль не се позволяватъ. Не е достатъчно сждо и простото заявление на просителя, че пжтува по търговски задѣлки, а трѣбва да се докаже това.

Заявленията за издаване на паспорти и визиране на такива трѣбва да се направятъ на врѣме, тѣй като съгласно наредбитъ консулството е длъжно да извърши щателна проверка върху прѣдставенитъ документи, както и относително причинитъ и цѣльта на пжтуването и въ случай на нужда да събере и нуждитъ свѣдения. Който не се съобрази съ горѣказаното, ще трѣбва самъ себе си да обвинява за евентуалното закжсение на отпжтуването му.

Импер. Герман. Консулство.

Часть отъ флотта загубена на плаца прѣдъ казармитъ. Който я намери и донесе въ Редакцията ни ще получи прилично възнаграждение.

Gut möbliertes

in den Weinbergen. Eigentum des Herrn Georg Passaroff, zu vermieten. Auskunft im Landhause selbst. 1-5.

Пощенски карти отъ войни-та ще намъритъ при тютюнопродавницата до кафене „Балканъ“.